

Les divinitats fonamentals del món grecolatí eren els déus olímpics davall l'autoritat suprema de Zeus i Hera, però el número de déus era immens i estaven acompanyats pels semidéus i els herois.

Totes les parcel·les del món i de la vida dels hòmens estan davall el domini d'una divinitat. Les llegendes sobre els déus i els herois i els seus parentius són innumerables i a més a més cada llegenda té diverses versions, segons el lloc on es contava.

La religió i els déus, que van ser venerats a Grècia i Roma, van deixar de tindre vigència, però els seus noms i llegendes romanen en la nostra cultura:

- Formen part dels elements químics com el Plutoni o el Mercuri
- Seguixen en la nostra Geografia donant nom a la serralada Atlas, a Europa o al Bòsfor
- Definixen conceptes psiquiàtrics com el complex d'Èdip, el narcisisme o el mal de Saturn
- Romanen en el nostre llenguatge ordinari donant lloc a expressions com "la poma de la discòrdia", "la caixa de Pandora" o "el Cancèrber"
- Són el tema de grans òperes i composicions musicals com "La faula d'Orfeu" de Monteverdi o "Ariadna en Naxos" de Haydn
- Personatges mitològics van donar nom a plantes i animals com en el cas de Jacint o d'Aracne
- El Zodíac i les constel·lacions són exemple sense fi de la influència de la mitologia: Taure, Capricorn, Andròmeda, l'Óssa Major...
- El món de l'art està ple d'escultures i pintures amb temes mitològics com "Dànae i la pluja d'or" o el "rapte d'Europa" i personatges mitològics com Afrodita, Apol·lo, Bacus...

En aquest quadern farem un viatge a la mitologia, coneixerem algunes de les llegendes més famoses i ens detindrem en alguns aspectes concrets de la pervivència dels déus i els herois:

-Els dies i els déus: evolució del llatí a les llengües romàniques.....	pàg. 2 a 5
-Primera i segona generació dels déus.....	pàg. 6 i 7
-Els déus olímpics, la tercera generació.....	pàg. 8 a 10
-Els amors de Zeus: fills i metamorfosi.....	pàg. 11 a 13
-Algunes llegendes	
-Apol·lo i Dafne.....	pàg. 14
-Juí de Paris.....	pàg. 15
-Prometeu i Pandora.....	pàg. 16
-Afrodita i Ares.....	pàg. 17
-Ió, Argos i Zeus.....	pàg. 18
-Perseu i Andròmeda.....	pàg. 19
-Orfeu i Eurídice.....	pàg. 20
-El Sistema Solar	
-Els planetes.....	pàg. 21
-Els satèl·lits.....	pàg. 22 a 24

L'EVOLUCIÓ DEL LLATÍ A LES LLENGÜES ROMÀNIQUES

ELS DIES I ELS DÉUS

Són llengües romàniques aquelles que es deriven del Llatí, entre elles el castellà, el gallec, el català, el francès i l'italià. Açò vol dir que en els territoris d'aquestes llengües en una determinada època es parlava en llatí i, a partir d'eixe idioma comú, el llatí es va transformar convertint-se en altres llengües.

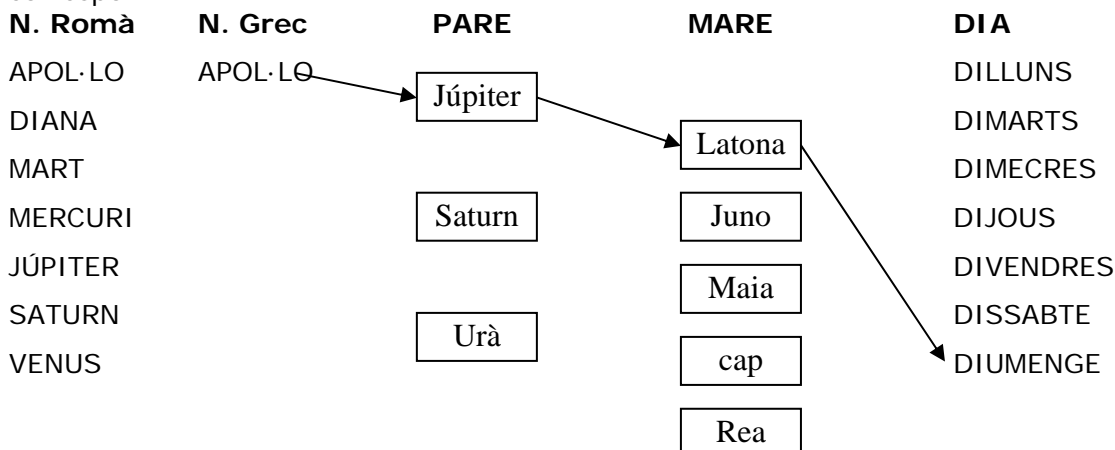
Moltes de les llengües que es parlen a Europa no tenen un origen llatí, però també en elles podem veure la influència de la cultura llatina.

En aquest apartat veurem com anomenaven els llatins a cada dia de la setmana, l'evolució d'aquests noms a les llengües romàniques i la influència d'aquests noms en algunes de les llengües germàniques.

Nom dels dies en llatí i dels déus a qui li'ls consagraven

Nom llatí	DEDICAT A
1r dies (dia de la Lluna)	Diana – Artemis: filla de Júpiter i Latona, deessa de la lluna, dels boscos i la caça. Caçava amb les nimfes portant l'arc i seguida pels seus gossos. Es representada amb una lluna en el front, amb l'arc, les nimfes, els gossos i els cérvols
2n dies (dia de Mart)	Mart – Ares: fill de Júpiter i de la seua esposa Juno, déu de la guerra i de la força bruta. S'el representa jove i fort, armat amb l'espasa, el casc, la cuirassa i l'escut. Els seus animals emblemàtics són el gall i el llop
3r dies (dia de Mercuri)	Mercuri – Hermes: fill de Júpiter i de Maia, missatger dels déus i déu dels comerciants, caminants i lladres. Amb la vara anomenada caduceu, porta ales en les sandàlies i en el seu barret (pètasus) per a anar més ràpid.
4t dies (dia de Júpiter)	Júpiter – Zeus: fill de Saturn i de Rea, va destronar el seu pare i es va convertir en el déu suprem. Déu dels rajos i els trons, posa orde en el món i en l'Olimp. S'assenta en el tron amb l'àguila i el feix de rajos a la mà
5t dies (dia de Venus)	Venus – Afrodita: filla d'Urà, nascuda de la bromera del mar. Deessa de l'amor i de la bellesa. Casada amb Vulcà, l'acompanya el seu fill Cupido. Apareix despullada i els seus atributs són la petxina marina, els coloms i els cignes
6t dies (dia de Saturn)	Saturn – Cronos: Fill de Gea i d'Urà; déu suprem fins que va ser substituït pels déus olímpics. Va castrar son pare amb una falç i es menjava als seus fills al nàixer per a evitar ser destronat, però Júpiter i els seus germans el van destronar.
7m dies (dia del Sol)	Apol·lo: fill de Júpiter i Latona i germà bessó de Diana. Déu del Sol, de la bellesa masculina, de la música i de les arts. Expert en el maneig de l'arc, se'l representa amb ell, amb una lira, rodejat per les Muses i amb els símbols del Sol.

Escriu el nom grec dels déus i unix cada un d'ells al pare, a la mare i al dia que li correspon



Completa la taula inferior, escrivint el nom en llatí de cada dia, el déu romà, el grec, la imatge i l'atribut que li correspon



1



2



3



4



A



5



6



7

Déu romà
APOL·LO
DIANA
JÚPITER
MART
MERCURI
SATURN
VENUS

Déu grec
APOL·LO
AFRODITA
ARES
ÀRTEMIS
CRONOS
HERMES
ZEUS



B



C

Noms llatins dels dies
 Iovis dies Lunae dies Martis dies
 Mercurii dies Saturni dies Solis dies
 Veneris dies



D



F



G

Dies	Nom llatí del dia	Déu romà	Déu grec	Imatge	Atribut
1º	Lunae dies				
2º		Mart			
3º			Hermes		
4º				3	
5º					D
6º	Saturno dies				
7º		Apol·lo			

Evolució del nom llatí dels dies a diverses llengües romàniques (de dilluns a divendres). El nom del dissabte prove de la paraula jueua sabbath que significa "descans". El nom del diumenge prove de "dies dominicus" (dia del senyor) per influència cristiana

Al castellà: Desapareix la paraula dies: per ex. Martis dies=martes

Al valencià: Es canvia l'orde llatí i s'unixen les dues paraules: per ex. Martis dies passa a dies Martis i després a dimarts.

Al francès: S'unixen les dues paraules: per ex. Martis dies=mardi

Col·loca el nom dels dies en la casella corresponent

Els dies en Valencià, Castellà i Francès								
martes	mercredi	dijous	domingo	miércoles	mardi	divendres	jueves	dilluns
	vendredi	dimecres	dissabte	sábado	diumenge	lundi	dimarts	
		viernes	jeudi	dimanche	lunes	samedi		

Llatí	lunae dies	martis dies	mercurii dies	iovis dies	veneris dies	saturni dies	solis dies
Valenc	Castell						
Castell							
Franc							

Al gallec: Com en castellà desapareix la paraula dies: ex. Martis dies=martes

A l'italià: Com en francès s'unixen les dues paraules: per ex. Martis dies=mardi

Els dies en Gallec i Italià								
xoves	luns	sabato	martes	venerdì	martedì	venres	domingo	lunedí
		mércores	mercoledì	sábado	giovedì	doménica		

Llatí	lunae dies	martis dies	mercurii dies	iovis dies	veneris dies	saturni dies	solis dies
Gallec							
Italià							

Els dies en anglés i alemany (llengües germàniques).

Assignen els dies a les mateixes divinitats que els llatins.

Adapten algunes divinitats llatines als seus propis déus

-Identifiquen a Mart amb Lloro – Dien, un antic déu germànic de la guerra

-Identifiquen a Mercuri amb Wedn, un antic déu germànic

-Identifiquen a Júpiter amb Thor – Donner, déu germànic de la meteorologia

-Identifiquen Venus amb Fregia, antiga deessa germànica de la bellesa

Dia es diu Day en anglés i tag en alemany

Els dies en Gallec i Italià							
tuesday	freitag	monday	sunday	montag	dienstag	wednesday	samstag
		friday	thursday	donnerstag	saturday	sonntag	

Llatí	lunae dies	martis dies	mercurii dies	iovis dies	veneris dies	saturni dies	solis dies
anglés							
alemany			mittwoch				

QUADRE GENERAL DELS DÉUS I DELS DIES



	Llunae dies	Martis dies	Mercurii dies	Iovis dies	Veneris dies	Saturni dies	Solis dies
LLATÍ							
CASTELLÀ							
VALENCIÀ							
ITALIÀ							
FRANCÉS							
GALLEC							
ANGLÉS							
ALEMANY							

DIVINITATS GREGUES I ROMANES – TRES GENERACIONS

PRIMERA GENERACIÓ: al principi només existia el Caos, de qui sorgix Gea, la Terra, mare i origen de totes les coses. D'ella naixen les muntanyes, el mar i Urà, el cel estrelat. Amb Urà Gea té diversos fills:

- Els Titans: sis germans descomunals entre els que destaquen Cronos i Atlas
- Les Titànides: sis germanes dels anteriors, de les que Rea és la més coneguda
- Els Hecatonquirs: tres germans monstruosos amb 100 mans i 50 caps
- Els Ciclops: salvatges que tenien un sol ull en el front.

Urà, espantat per la grandària i la feresa dels seus fills, els va tancar en les entranyes de la Terra i no els deixava eixir. El tità Cronos, anomenat Saturn pels romans, amb una falç que li va proporcionar la seua mare Gea, va castrar Urà i va tirar els seus genitals al mar.

Del semen i els genitals que van caure al mar units a la brodera de les ones, va nàixer Afrodita – Venus, deessa de l'amor i la bellesa, que enamorava a déus i hòmens.

Les gotes de semen que van caure sobre la Terra Gea, van fer que nasqueren els Gegants, sers enormes que recuperaven la força al tocar la seua mare Terra, i les Erinies, deesses infernals que per mitjà del remordiment perseguien incansablement els perjurs i parricides.

Després de ser destronat Urà, Cronos i Rea es van casar i van donar lloc a la **SEGONA GENERACIÓ:** Una profecia assegurava que un dels fills dels nous déus supremes, Cronos i Rea, destronaria el seu pare i li arrabassaria el comandament suprem. Per a impedir-ho, Cronos s'engolia a tots els seus fills al nàixer. Ja havia menjat a Posidó (Neptú), Hades (Plutó), Hera (Juno), Demèter (Ceres) i Hèstia (Vesta).

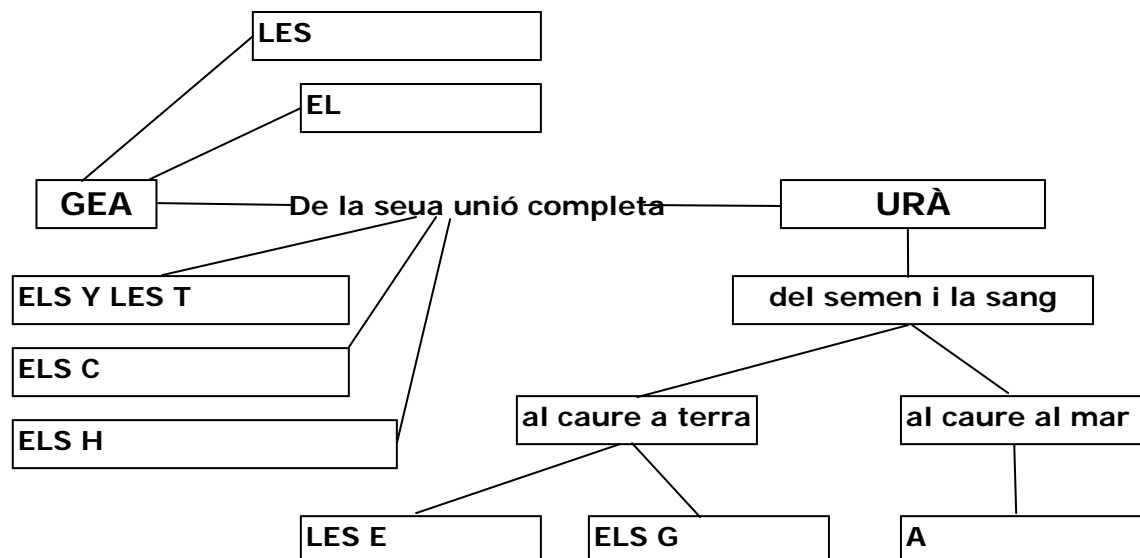
Quan Rea va tindre el seu sext fill, Zeus (Júpiter), va enganyar a Cronos donant-li una gran pedra embolicada en bolquers que Cronos va menjar creient que era Zeus.

Rea va enviar el seu fill a Creta on el crià amb la seua llet la cabra-nimfa Amaltea junt amb el seu propi fill, el déu Pan, i on els Curetes, guerrers gegantins, amb els seus sorolls ocultaven a Cronos els plors de Júpiter.

Ja major, Zeus es va convertir en coper de Cronos i li va fer beure una poció vomitiva feta per la seua cosina Metis. Cronos va vomitar els cinc fills que havia engolit. Aquestos, guiats per Zeus, es rebel·len contra el seu pare que va ser recolzat per tots els Titans, dirigits pel Tità Atlas.

Comença la Titanomaquia, terrible guerra que dura deu anys i de la que eixen vencedors els fills de Cronos, destronant-lo i donant començament al domini dels déus olímpics, anomenats així perquè exercixen el seu regnat des de la cima de la muntanya Olimp, sota la direcció de Zeus (Júpiter). El cap dels Titans, Atlas, va ser condemnat a sostindre el món amb els seus muscles.

Ompli el quadre genealògic dels déus de la primera generació



Descendents de CRONOS (SATURN) i REA - CÍBELE

FILLS : P _____ (N _____) H _____ (P _____) Z _____ (J _____)

FILLES: D _____ (C _____) H _____ (J _____) H _____ (V _____)

PERSONATGES DE LA PRIMERA I SEGONA GENERACIÓ



1



2



3



4



5

Tria la imatge que correspon a cada una de les descripcions

DESCRIPCIÓ	Imatge
Cronos s'engolia als seus fills al nàixer	
Un Tità era gegantí i enorme	
Atles sostenia el món damunt	
Els lleons portaven a Rea-Cíbele	
La titanomaquia és lluita monstruosa	
Amaltea alimenta Zeus i Pan	
Els Curetes eren guerrers gegants	
Cronos va castrar Urà amb una falç	
Rea enganya a Cronos amb una pedra	
Les Erínies turmenten als hòmens	
Gea, l'origen de totes les coses	
Cronos va vomitar als seus fills i filles	
Un Ciclop tenia un ull en el front	
Urà era el Cel estrelat	



6



7



8



9



10



11



12



13



14

ELS DÉUS OLÍMPICS – LA TERCERA GENERACIÓ

APOL·LO - Apol·lo: fill de Júpiter i Latona i germà bessó de Diana; déu de la música, de la bellesa masculina i de la profecia; identificat amb Hèlios, el déu del Sol; el llorer és el seu símbol i se'l representa amb una lira, amb arc i carcaix i a vegades amb els símbols del Sol. Sovint l'acompanyen les Muses.

BACUS – Dionís: fill de Júpiter i Sèmele; Júpiter el cria en la seua cuixa fins que pot nàixer; déu de les vinyes, del vi i del sentiment, va en un carro tirat per tigres i amb un seguici de sàtirs, faunes i bacants; casat amb Ariadna apareix jove, coronat amb brots, amb un tirs a la mà, raïm o una copa de vi.

CERES - Demèter: filla de Saturn i Rea; deessa de l'agricultura i les collites: cereals, olivera, figuera; els seus atributs són la falç i un manoll d'espigues; amb Júpiter va tindre Prosèrpina que va ser raptada per Plutó. Ceres la va buscar amb una torxa incansablement. La seua filla viu als inferns i a la Terra i quan està amb la seua mare és primavera o estiu, la Terra florix i dona fruits.

DIANA - Àrtemis: filla de Júpiter i Latona i germana bessona d'Apol·lo; deessa dels boscos i selves i de la caça; va ser identificada amb Selene, deessa de la lluna; amb un cèrvol al seu costat, una mitja lluna en el seu front, armada amb arc, carcaix i fletxes, acompanyada per les nimfes i una gossada de gossos; era molt zelosa de la seua virginitat.

JUNO - Hera: germana i esposa de Júpiter; filla de Saturn i Rea. Molt zelosa, persegueix les nombroses amants del seu marit i als seus nombrosos fills; deessa del matrimoni i de la llar, els seus atributs eren el paó i la magrana.

JÚPITER - Zeus: fill de Saturn i Rea; rei de l'univers; déu del cel i la meteorologia: núvols, pluges, vents i tempestats; Casat amb Juno, va tindre moltes aventures amoroses i és el pare de déus i herois molt importants. Homer li anomena "rei dels déus i dels hòmens", els seus atributs són el llamp i l'àguila.

MART - Ares: fill de Juno i Júpiter; déu de la guerra i de la força bruta; se'l representa jove, vestit de guerrer amb casc, escut i llança; a vegades està acompanyat per un gall o per un llop.

MERCURI - Hermes: fill de Júpiter i Maia; missatger dels déus i déu dels caminants, comerciants i lladres, conduïa les ànimes dels morts als inferns; se'l representa amb un barret anomenat pètasus, amb ales als peus i a l'ombrege i portant el caduceu (bastó amb dues serps entrelaçades).

MINERVA - Atena: filla de Metis i de Júpiter; va nàixer del cap de Júpiter adulta i armada després que aquest s'haguera engolit la seua mare; deessa de la saviesa, patrona de les arts, dels oficis i deessa de la guerra intel·ligent; és anomenada "la d'ulls d'òbila", apareix armada i li estava consagrada l'òbila.

NEPTÚ - Posidó: fill de Saturn i Rea; déu del mar, de les aigües i dels terratrèmols, se'l representa amb el trident en un carro tirat per cavalls rodejat per nereides i tritons; casat amb Amfitrita, el seu animal emblemàtic és el cavall.

PLUTÓ - Hades: fill de Júpiter i Rea; déu del món subterrani; es posava un casc, que li feia invisible, per a pujar a la superfície de la terra; ajudat per sers infernals com Caront, el barquer, i el ca Cèrber, feroç gos de tres caps; casat amb Prosèrpina, filla de Ceres, a la que rapta i porta als inferns.

VENUS -Afrodita: va nàixer de la bromera del mar al mesclar-se amb la sang i el semen d'Urà, mutilat pel seu fill Saturn; deessa de l'amor i de la bellesa; acompanyada pel seu fill Cupido, sol anar rodejada per coloms o cignes, nua i arrossegada en una petxina.

VULCÀ - Hefest: fill de Júpiter i de Juno o de Juno només; era coix i poc agraciad, era déu del foc i de la farga i fabricava els instruments i adorns dels déus ajudat pels Ciclops en el volcà Etna; es va casar amb Afrodita però el seu matrimoni no va ser afortunat; se'l representa vell, treballant en una farga amb el seu enclusa i martell i rodejat pels seus ajudants, els Ciclops.

ELS DÉUS OLÍMPICS – LA TERCERA GENERACIÓ

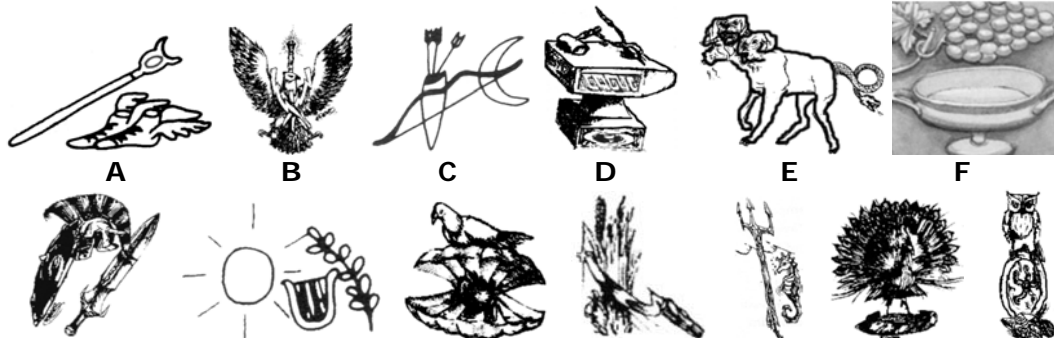
NOMS ROMANS
 Apol·lo Bacus Ceres Diana
 Juno Júpter Mart Mercuri
 Minerva Neptú Plutó Venus
 Vulcà

NOMS GRECS
 Afrodita Apol·lo Ares
 Àrtemis Atenea Demèter
 Dionís Hades Hera Hefest
 Hermes Posidó Zeus

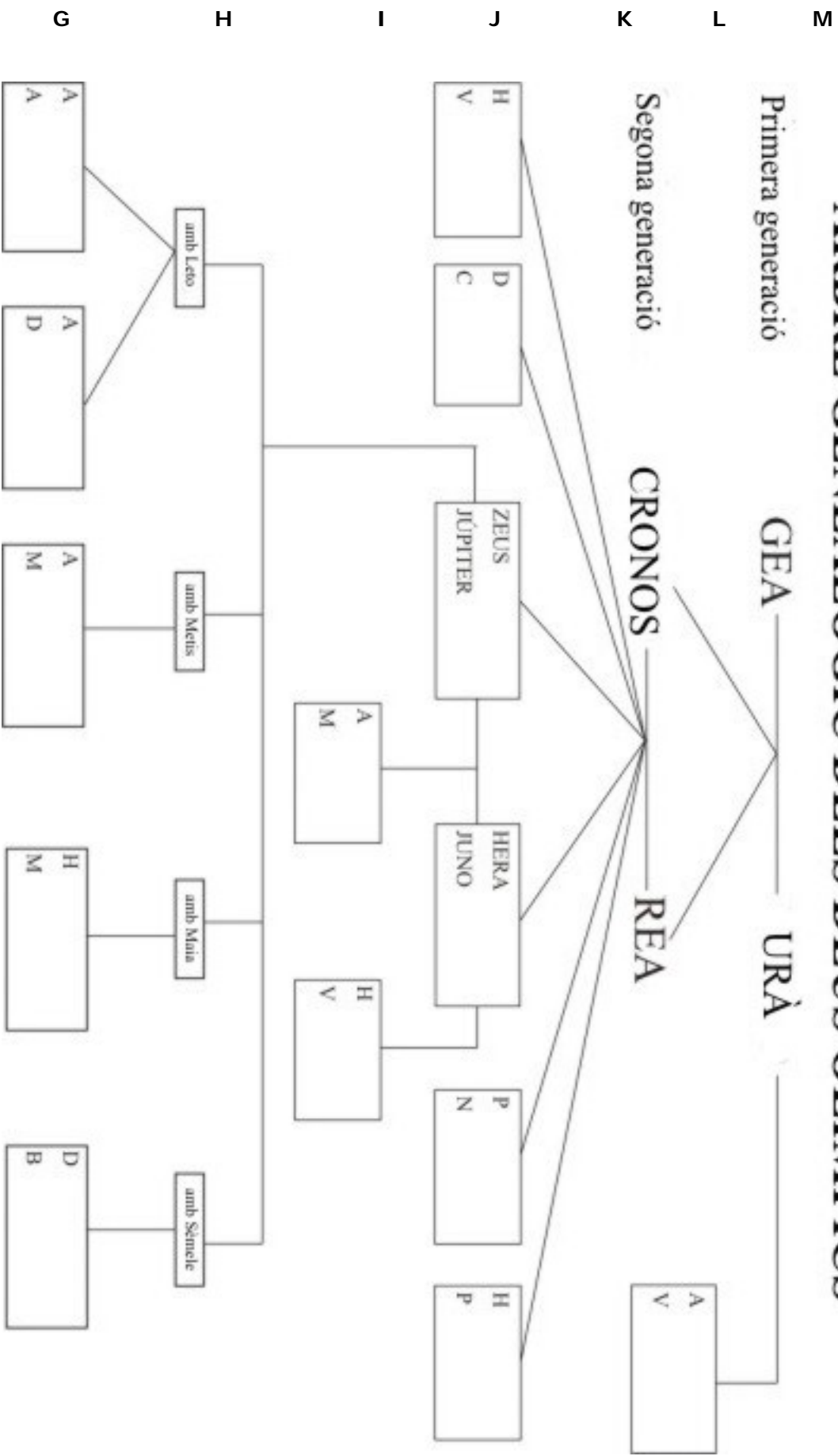


Escriu de què és déu, el nom romà, el grec, imatge i atribut.

Divinitat de.....	Nombre romano	Nombre griego	Ima-gen	Atri-buto
la música, la bellesa i la profecia	Bacus			
		Demèter		
			4	
				L
de la meteorologia i déu suprem	Mart			
		Hermes		
			5	
				K
del món subterrani i els morts	Venus			
		Hefest		



ARBRE GENEALÒGIC DELS DÉUS OLÍMPICS



ELS AMORS DE ZEUS - JÚPITER

Zeus va tindre com a esposa a la seua germana Hera, dels que va nèixer el déu Ares. Es diu que Hefest és fill d'Hera sense cap intervenció masculina. Però Zeus li va ser infidel a la seua dona amb nombroses deesses i mortals.

De les seues unions, en uns casos, provenen sers benèfics, en altres casos, déus olímpics i algunes unions són l'origen d'herois famosos.

Dels seus amors amb Temis, filla d'Urà i Gea, naixen les Parques, que decidixen el destí i final de la vida humana, i les Tres Gràcies, jóvens i belles deesses que amenitzen les festes dels déus; amb Mnemòsine, filla d'Urà i Gea, va tindre les nou Muses, divinitats de cada una de les ciències i de les arts que acompanyen Apol·lo; del seu tracte amb Demèter, filla de Cronos i Rea i germana de Zeus, va nèixer Persèfone (Prosèrpina), raptada per Hades i convertida en la seua dona, que sempre torna als inferns per haver-hi provat el seu fruit, la magrana.

Són fills de Zeus diversos déus olímpics: Àrtemis i Apol·lo són fills de Latona, descendent d'un Tità i perseguida per la serp Pitó per orde d'Hera; a Hermes el va tindre de Maia, filla del tità Atlas; es va engolir a Metis embarassada perquè l'oracle deia que el seu següent fill el destronaria i després, del seu cap, va nèixer Atenea; Dionís va créixer en la cuixa de Zeus fins que va nèixer ja que la seua mare Semele hi havia mort al veure Zeus en tot el seu esplendor per engany d'Hera.

Per a tindre amors amb belles mortals, amb les que va engendrar importants herois va recórrer a vàries disfresses:

- transformat en pluja d'or es va unir a Dànae, princesa d'Argos de la que va nèixer Perseu que va matar la Medusa, monstre amb serps en compte de cabells i que convertia en pedra a qui la mirava
- metamorfozat en cigne es va unir a Leda, reina d'Esparta, va tindre a Pòl·lux, un dels Dioscurs que compartia la immortalitat amb el seu germà Castor, i a Helena, dona bellíssima donada a Paris per Afrodita i causant de la guerra de Troia;
- convertit en bou va raptar la princesa de Tir, Europa i la va portar a Creta. Allí va nèixer Minos, causant de l'aparició del Minotaure, monstre amb cos d'home i cap de bou que menjava carn humana;
- amb la forma d'Amfitrió, marit d'Alcmena, es va unir a aquesta i van concebre Hèrcules. Zeus va apagar la foguera preparada per Amfitrió per a castigar la seua infidelitat; aquest la va perdonar i Hèrcules va créixer com el seu fill, superant les proves que li va posar Hera i convertint-se en el símbol de la força
- transformat en núvol s'unix a la jove Ió. Hera aconseguix que Zeus convertisca a Ió en vaca i la posa davall la custòdia d'Argó, guardià de 100 ulls. A la fi Ió és alliberada, té el seu fill Èpafos i es convertix en reina d'Egipte;
- amb la forma d'Àrtemis va tindre amors amb Cal·listo, una nimfa del seguici de la deessa, i van engendrar a Àrcade. Àrtemis o Hera transformen a Cal·listo en óssa. Àrcade, convertit en gran caçador està a punt de caçar-la i Zeus s'apiada d'ambdós portant-los al cel convertits en l'Óssa Major i Menor;
- transmutat en sàtir va conquerir a Antíope i els fills d'ambdós, Zet i Amfíon, van lligar la seua tia Dirce a les banyes d'un bou i la van esquarterar perquè havia perseguit i turmentat la seua mare.

Zeus també va tindre aventures homosexuals i metamorfozat en àguila va raptar Ganimedes, jove príncep troià, el va portar a l'Olimp i el va nomenar coper dels déus perquè servira el nèctar i l'ambrosia.

FILLS DE ZEUS

Escriu en la taula inferior el nom del personatge a qui correspon la descripció i la imatge que l'il·lustra



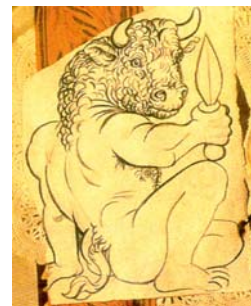
1



2



3



4



5



6



7



8



9



10



11



12



13



14

NOMS

Apol·lo Àrtemis Parques Perseu Dionís Atenea Hermes Gràcies Zet i
Amfíon Hèrcules Prosèrpina Minos Paris Muses

DESCRIPCIÓ	Nom	Img
Fill de Latona que es convertix en olímpic i és déu de la música	Apol·lo	1
Deesses infernals que decidixen el destí dels humans		
Deesses de les arts i del coneixement que acompanyen Apol·lo		
Deessa olímpica filla de Latona que cuida els boscos i la caça		
Esposa raptada per Hades que passa la mitat de l'any en la Terra		
Deesses de la bellesa i joventut que amenitzen les festes dels déus		
Fill de Maia, missatger dels déus i déu olímpic		
Deessa de la saviesa que va nàixer adulta i armada del cap de Zeus		
Déu de la força, perseguit per Hera i criat pel seu padraste		
Esquarteren la seua tia en les banyes d'un bou per a venjar sa mare		
Talla el cap del monstre que convertia en pedra a qui el mirava		
Raptada per Paris, l'amor d'ambdós provoca la guerra de Troia		
Del seu llinatge naix el monstre amb cap de bou i cos humà		
Naix del cuixa de Zeus després de morir la seua mare embarassada		

METAMORFOSI DE ZEUS

Completa la taula inferior amb els amors, les formes i imatges que falten n



1



2



3

AMORS

Alcmena
Antíope
Cal·listo
Dànae
Europa
Ganimedes
Ió
Leda

FORMES

Àguila
Amfitrió
Àrtemis
Cigne
Pluja d'or
Núvol
Sàtir
Bou



4



5

Amor	Forma	Imatge
Alcmena		
	bou	
		6
Ganimedes		
	cigne	
		2
Cal·listo		
	Pluja d'or	



6



7



8

APOL·LO I DAFNE

A pesar de ser el déu de la bellesa, Apol·lo no va tindre sort en l'amor, però el seu major fracàs va ser amb Dafne, nimfa consagrada a la deessa Àrtemis.

Apol·lo s'havia burlat d'Eros-Cupido. No comprenia l'orgull de Cupido ni el respecte que inspirava déus i mortals. Ell havia matat a la serp Pitó amb les seues fletxes, què havia fet Cupido, el fill d'Àfrodita i déu de l'amor

Eros, molest per aquella actitud tan superba va preparar la seua venjança. Va triar dos fletxes; una de l'amor i una altra del desdeny. Va clavar una fletxa de l'amor al pit d'Apol·lo, i una altra del desamor al de Dafne.

Dafne havia triat seguir els passos d'Àrtemis, la deessa de la Naturalesa, i dedicar-se a la caça i a la vida en els boscos sense tindre cap relació amb hòmens ni déus. La fletxa de desdeny que li havia llançat Cupido va augmentar el seu desig d'independència i el seu rebuig al déu Apol·lo.

Apol·lo, no obstant, va sentir un amor devastador per aquella bella nimfa, i va començar a perseguir-la dia i nit, buscant-la sense parar. Dafne rebutjava una vegada i una altra al déu i sense èxit Apol·lo sol·licitava el seu amor. Finalment, la seua passió va arribar a ser tan impetuosa que va voler prendre-la per la força.

La nimfa, notant que se li acabaven les forces, esgotada per la fugida, va implorar ajuda a Àrtemis i li va pregar que el déu no poguera aconseguir el seu objectiu. La deessa va voler que Dafne entrara a formar part dels boscos que ella tant apreciava: quan Apol·lo estava a punt d'atrapar-la, els dits de la nimfa i els seus cabells van començar a convertir-se en fulles, els seus braços en branques, el seu tronc en corfa, els seus peus en arrels... I Dafne va quedar convertida en un bellíssim arbre: el llorer.

Apol·lo xanglotava abraçat al tronc, mentre sentia que les branques li fregaven el cap. A partir de llavors, Apol·lo va coronar el seu cap amb fulles de llorer. Al llarg dels temps, les corones de llorer han cobert els caps dels poetes, els herois i els campions. I, de la mateixa manera en què els cabells de l'immortal Apol·lo no encanudixen mai, tampoc les fulles del llorer s'assequen, i mantenen el seu verdor.



1



2



3



4



5



6



7

Asigna la imagen que ilustra cada descripció

Descripció	Imatge
Després d'haver matat la serp Pitó, Apol·lo es burla de Cupido	
Cupido llança una fletxa de l'amor a Apol·lo i una del desamor a Dafne	
Apol·lo intenta aconseguir l'amor de Dafne a la força, a pesar del seu rebuig	
Dafne demana ajuda a Àrtemis i les seues mans es comencen a convertir en branques	
El cos i les cames de Dafne comencen a transformar-se en tronc	
Apol·lo abraça Dafne, quan els braços ja són branques de llorer molt frondoses	
Apol·lo continua amant Dafne i en record seu decidix cenyir-se una corona de llorer	

EL JUÍ DE PARIS

En la boda del rei Peleu i de Tetis, una nimfa del mar, els déus no volien invitar a Èride, la deessa de la discòrdia. Quan Èride es va assabentar, va ordir un pla que causaria un gran trastorn en la festa. En mitat de la boda va llançar una poma d'or amb les paraules "per a la més bella" inscrites en ella. Hera (Juno), Atenea (Minerva) i Afrodita (Venus) van botar a un temps per a arrebregar el regal ja que totes es consideraven "la deessa més bella".

El rei dels déus, Zeus, va decidir romandre imparcial, ja que, si elegia a una d'elles com la més bella, les altres es venjarien d'ell. Va encarregar a Hermes (Mercuri) que guiara les deesses davant de Paris perquè este fóra el jutge en el pleit.

Paris era un príncep de Troia que de xiquet havia sigut exposat a la mort en la muntanya Ida, per una profecia que assegurava que el següent xiquet de sang reial que nasquera seria l'origen de la caiguda de Troia. No obstant, Paris no hi havia mort; sense que ho sabera el seu verdader pare, el rei Príam de Troia, va ser criat per un pastor.

Cada una de les deesses va oferir a Paris un suborn: Hera, el govern de tot Àsia, Atenea, la prudència i la victòria en tots els combats, però Afrodita li va oferir l'amor de la dona més bella del món, Hel·lena, esposa del rei grec Menelau.

Encara que Paris amava una bella nimfa anomenada Enone, havia sentit parlar d'Hel·lena i va desitjar posseir-la. Va entregar la poma a Afrodita que, des de llavors, seria considerada la més bella de l'Olimp.

Després del juí, Paris va tornar a Troia, es va revelar la seua identitat i va ser acollit pel seu pare Príam i pels seus germans. Poc després es va dirigir a Esparta, el país de Menelau i Hel·lena, on se li va pagar el seu suborn: Hel·lena es va enamorar d'ell, la va raptar i van tornar junts a Troia.

Açò va donar lloc a la guerra de Troia, la guerra més llarga, més brutal i més famosa de l'antiguitat. Aquesta guerra va ser contada per Homer en "La Ilíada" i va acabar amb la victòria dels grecs que van utilitzar l'ardit del "Cavall de Troia" per a conquerir la ciutat.



1



2



3



4



5



6

Asigna la imagen que ilustra cada descripción

DESCRIPCIÓ	imatge
La deessa de la Discòrdia, Èride, no és invitada a la boda i tira una poma en el banquet	
Hermes porta la poma al príncep Paris perquè aquest siga el jutge	
Les deesses es presenten davant de Paris i li fan distintes ofertes	
Paris va a Grècia i rapta Hel·lena, esposa de Menelau, premi donat per Afrodita	
Paris i Hel·lena se'n van a Troia i disfruten del seu amor en aquesta ciutat	
Ulisses, general grec, construeix un cavall de fusta que serà la destrucció de Troia	

Prometeu i Pandora

Prometeu era un Tità de gran enginy. Va pastar argila i va modelar un ser a imatge dels déus, l'home. Els va donar les qualitats dels animals i ajudat per Atenea, la deessa de la saviesa, va infondre en la seua criatura l'esperit. Així van nàixer els hòmens i Prometeu es va convertir en el seu protector.

Zeus va exigir que els hòmens li rendiren culte. Van sacrificar un gran bou i van fer dos muntons: en un van posar la carn i les entranyes cobertes per la pell i l'estómac amb un aspecte desagradable, en un altre d'agradable aparença i molt voluminós, els ossos coberts amb sèu. Zeus va triar el muntó menys valuós i, irritat per l'engany, va castigar els hòmens a què no tingueren foc.

Prometeu va robar el foc del Sol i se'l va entregar als hòmens. Zeus va decidir castigar severament tant els hòmens com al tità Prometeu. Va ordenar a Hefest i a Hermes encadenar Prometeu a les muntanyes del Caucas, on un àguila s'alimentava pel dia del seu fetge, que es regenerava durant la nit. Va jurar per la Laguna Estígia, jurament que no podien trencar ni tan sols els déus, que Prometeu romandria sempre lligat a les roques Del Caucas.

Aquest va ser el castic per als hòmens: Hefest va construir l'estàtua d'una bella jove, Atenea la va vestir i la va adornar, Hermes li va donar el do del parla i Afrodita tot el seu encant. Zeus la va dir Pandora, que significa "tots els dons" i la va enviar amb Hermes a la terra amb una caixa on cada déu va introduir un obsequi nefast.

Contra les ordres de Prometeu, Epimeteu accepte la donzella i va obrir la caixa d'on van eixir volant els mals que des de llavors assolien a la humanitat.

Prometeu, va romandre encadenat fins que Hèrcules va matar l'àguila amb les seues fletxes i va deslligar Prometeu. Però, perquè es complira el jurament de Zeus, va fer un anell amb una roca Del Caucas i el va col·locar en el dit de Prometeu, amb la qual cosa es feia realitat el castic de romandre sempre lligat a les roques.



1



2



3



4



5

Asigna la imatge que ilustra cada descripció

DESCRIPCIÓ	img
Atenea amb Prometeu infonen l'esperit en l'home	
Prometeu roba el foc per A donar-lo als hòmens	
Hefest encadena Prometeu en presència d'Hermes	
Un àguila s'alimenta del fetge de Prometeu	
Hermes porta a Pandora a la Terra	
Pandora està en la terra amb la caixa dels mals	
Els mals de la caixa volen per tota la Terra	
Hèrcules mata l'àguila i allibera Prometeu	



6



7



8

AFRODITA I ARES

Afrodita era la deessa més bella de l'Olimp. El seu rostre i el seu cos eren perfectes; ningú podia resistir-se als seus desitjos; el seu caràcter innocent i pervers al mateix temps, seduïa tant els déus com als hòmens.

Pretesa per tot el món, Zeus la va casar amb Hefest, déu del treball, del foc i els metalls. Hefest forjava en la seua farga tot tipus d'armes, artefactes i joguets mecànics de gran perfecció. Els Romans el van anomenar Vulcà. Però era el déu més lleig de tots, sempre brut, coix i sense cap atractiu. A Afrodita, en realitat, el que li agradava era Ares, el déu de la guerra.

Ares, fill d'Hera i Zeus, era fort, musculós, viril i molt guapo; Però violent i dotat només per a la Força bruta. Les armes, les baralles i les batalles eren el seu únic entreteniment. No obstant, era bell, i Afrodita l'amava.

Apol·lo, el déu del Sol que Tot ho veu, va informar Hefest dels amors d'Afrodita i Ares. Hefest, impertèrrit, va fabricar una xarxa molt fina, quasi invisible, amb la que es va acostar als enamorats i els va enredar sense que pogueren soltar-se. Llavors va cridar els altres déus perquè veren l'escena i castigaren la traïció.

Però els habitants de l'Olimp van trobar la situació tan divertida que van començar a riure sense parar... amb la rialla infinita, inextingible, dels déus. Els amants avergonyits, es van anar cada un pel seu costat. Afrodita va tornar per un temps a Xipre.

De la unió d'Ares i Afrodita van nàixer diversos fills. Uns més pareguts a sa mare: Eros, el déu de l'amor desitjat, i Ànteros, de l'amor correspost. Altres s'assemblaven més a son pare: Donem, déu del terror, i Fobus, del temor. Però també van tindre una filla, Harmonia, símbol de la concordança entre contraris.

Els romans van venerar la deessa de l'amor amb el nom de Venus. També van rendir culte a Ares, el déu de la guerra, amb molta més devoció que els grecs, ja que eren un poble més guerrer, i el van anomenar Mart.



1



2



3



4



5



6

Assigna la imatge que il·lustra cada descripció

DESCRIPCIÓ	img
Afrodita és casada amb Hefest, el ferrer que treballa en la farga, però no l'ama	
Afrodita s'enamora del déu Mart i té amors amb ell ocultament	
Apol·lo li comunica a Hefest en la farga que la seua dona té amors amb Mart	
Hefest fabrica una xarxa d'or amb què agarra la seua dona i a Mart	
Els déus descobreixen els amors i el fet els provoca una rialla infinita	
El déu de l'amor Cupido, fill de Mart i d'Afrodita, acompanya sempre la seua mare	

IÓ, ARGÓ I ZEUS.

Ió, jove d'extraordinària bellesa, era filla del déu Fluvial Ínac i sacerdotessa d'Hera. Zeus es va enamorar d'ella i la va posseir convertit en núvol. Per a evitar les sospites de la seua esposa Hera, va convertir a Ió en una bella vedella.

La zelosa Hera no es va deixar enganyar i va exigir a Zeus que li regalara la vedella. Zeus va haver de cedir als desitjos de la seua esposa i li va entregar a la pobra Ió, convertida en vaca.

Argó era un extraordinari guardià que tenia 100 ulls i no dormia mai; mentres 50 ulls estaven dormint, els altres 50 romanien vigilants. Hera va posar a Ió davall la custòdia del guardià Argó, que la vigilava nit i dia.

Ió patia molt en el seu captivitat i Zeus va enviar a Hermes, el missatger dels déus, que eliminara a Argó. Hermes va aconseguir per mitjà d'engany i de la música que tots els ulls d'Argó es tancaren i el va matar, deixant lliure a Ió. Que va ser perseguida per Hera durant llarg temps. Perseguida per un tave, enviat per Hera, va caminar pel mar Jònic (anomenat així per Ió), va creuar el Bòsfor ("Pas de la vaca"), va recórrer Àsia Menor, Índia, Aràbia, fins que va arribar a Egipte.

A la fi Zeus, compadit pel patiment de la jove i amb el perdó d'Hera, va tornar a Ió a la forma humana a Egipte, on va viure junt amb el seu fill Èpafos que es va convertir en el rei d'aquell país.

Hera, que s'havia reconciliat amb el seu marit Zeus, va deixar de perseguir a Ió i en record del seu fidel guardià Argó va col·locar els 100 ulls d'aquest en la cua del paó, que les lluces des de llavors en la seua cua, sent l'animal emblemàtic d'Hera.



1



2



3



4



5



6

Asigna la imagen que ilustra cada descripción

DESCRIPCIÓ	Imatge
Zeus, enamorat d'Ió, es converteix en núvol i aconseguix el seu amor	
Hera descobreix a Zeus i aquest transforma a Ió en vaca per a enganyar a la seua esposa	
Hera s'apodera d'Ió convertida en vaca i la posa davall l'atenció d'Argó	
Zeus envia Hermes perquè mate a Argó i allibere a Ió	
Hera col·loca els cent ulls d'Argó en la cua del seu animal emblemàtic, el paó	
Un tave persegueix a Ió en forma de vaca fins que recupera la seua forma a Egipte	

PERSEU I ANDRÒMEDA

Dànae era filla d'Acrisio, rei de l'Argòlida, i vivia tancada i aïllada en una habitació de bronze perquè un oracle havia predit que un fill de Dànae mataria al seu iaio Acrisi.

Zeus es va enamorar de Dànae i, convertit en pluja d'or, penetra en l'habitació on està tancada, té amors amb Dànae i naix Perseu.

Acrisi fica la seua filla i nét en un arca de fusta i els llança al mar. Ambdós arriben a l'illa de Sèrifos, on regna Polidectes. Perseu es fa major i és enganyat per Polidectes perquè mate a la Medusa, un monstre amb serps en compte de cabell que convertia en pedra a tot el creuava amb ella la mirada.

Hermes i Atenea li van donar a Perseu unes sandàlies alades, un escut lluent i una espasa. Amb aquestes armes Perseu va matar la Medusa, de la que va nàixer, en morir ella, el cavall alat Pegàs.

En el viatge de tornada va trobar a la bella Andròmeda lligada a una roca, presta per a ser devorada pel monstre marí que enviava Posidó. El motiu d'aquest castic era que Cassiopea, mare d'Andròmeda, havia dit que la seua filla era més bella que les Nereides (Amfitrita, l'esposa de Posidó, era una Nereida i junt amb les seues germanes havia exigit un castic).

Perseu, muntat en Pegàs i amb el cap de Medusa, mata al monstre marí, allibera a Andròmeda i torna a l'illa de Sèrifos on viu feliç amb la seua bella esposa. L'oracle es va complir, ja que Perseu va matar el seu iaio accidentalment durant unes competicions esportives

En agraïment a Atenea, Perseu li regala el cap de la Medusa, que des de llavors està col·locada en l'escut d'Atenea i converteix, fins i tot després de morta, en pedra a tot el que la mira als ulls.



1



2



3



4



5



6

Assigna la imatge que il·lustra cada descripció

DESCRIPCIÓ	img
Zeus aconseguix l'amor de Dànae entrant en l'habitació convertit en pluja d'or	
Dànae i el seu fill Perseu són llançats al mar en una caixa de fusta	
Perseu matarà a la Medusa amb la gorra alada d'Hermes i l'espasa d'Atenea	
Perseu mata la Medusa i del seu cos naix Pegàs, el cavall alat	
Perseu veu a Andròmeda lligada a una roca i atacada pel monstre marí	
Atenea porta en el seu escut el cap de la Medusa, regal de Perseu	

ORFEU I EURÍDICE

Orfeu era considerat fill d'Eagre, rei de Tràcia, i de la Musa Cal·líope. Va ser un gran músic i poeta. Tocava la lira, regal del déu Apol·lo, i va inventar la cítara.

Amb els seus cants amansava a les feres i feia que els arbres i les roques s'inclinaren davant d'ell. Va viure nombroses aventures junt amb els Argonautes, a qui va ajudar en freqüents ocasions amb la seua música.

Orfeu va conèixer Eurídice, una nimfa dels boscos, es va enamorar d'ella i es van casar. Un dia Eurídice, que fugia d'un vell pretendent, va ser picada per un escurçó i va morir.

Orfeu, desesperat, va baixar als inferns, encantant amb la seua lira al barquer Caront i al Ca Cèrber. Els déus dels Inferns, Hades i Persèfone, es van compadir i van permetre que Eurídice tornara a la terra, però exigint que Orfeu no tornara la vista cap arrere per a veure Eurídice, fins que isqueren dels Inferns.

Orfeu no va resistir el desig de veure a la seua amada, va tornar la vista per a saber si Eurídice el seguia i els déus no van permetre que ella isquera dels Inferns.

Orfeu va quedar trist i no responia als amors de les bacants tràcies. Aquestes en venjança van matar a Orfeu, li van tallar el cap i la van tirar al riu Hebro junt amb la seua lira. El cap d'Orfeu i la seua lira van arribar Lesbos, on les habitants de l'illa van arreplegar i van honrar les restes.

Orfeu i Eurídice estan junts i feliços en els Inferns i l'illa de Lesbos va ser convertida en el bressol de la poesia lírica i les seues dones van ser durant llarg temps unes extraordinàries poetesses.



1



2



3



4



5



6

Assigna la imatge que il·lustra cada descripció

DESCRIPCIÓ	img
Orfeu toca la lira i amb el seu cant amansa als animals que es queden escoltant	
Un escurçó pica a la dona d'Orfeu, Eurídice, l'enverina i la mata	
Orfeu va als Inferns i demana a Hades i a Persèfone que li permeten portar a la seua dona	
Orfeu mira Eurídice abans d'eixir dels Inferns i Eurídice no pot eixir	
Les bacants tràcies maten a Orfeu perquè no corresponia als seus amors	
Les habitants de l'illa de Lesbos arrepleguen el cap i la lira d'Orfeu i les soternen	

SISTEMA SOLAR

Els grecs i romans no coneixien tots els planetes que coneixem actualment. Només podien conèixer aquells que es poden veure des de la Terra sense necessitat dels telescopis i aquests són: Mercuri, Venus, Mart, Júpiter i Saturn i van donar a aquests planetes el nom dels seus déus. El Sol el van consagrar primer a Helis i després a Apol·lo, qui el portava pel cel amb el seu carro i els seus cavalls i mantenia la distància convenient de la Terra, per a no cremar-la ni gelar-la.

Urà, Neptú i Plutó van ser descoberts en distintes èpoques, quan la ciència va ser desenvolupant telescopis cada vegada més potents. Es van continuar anomenant els nous planetes descoberts amb els noms de la mitologia.



A



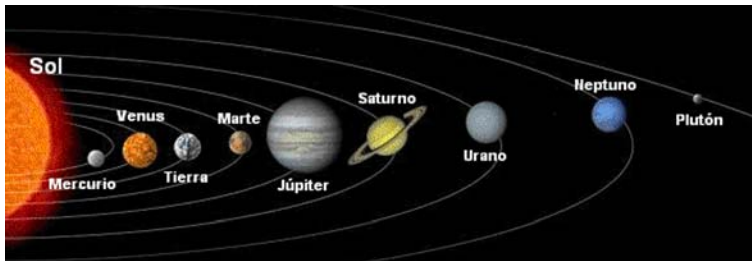
B



C



D



E



F



G



H



I

Escribe el planeta de cada descripción y la imagen que lo ilustra

DESCRIPCIÓ	nom	imatge
Sóc el missatger dels déus i "vole", per això el meu planeta és el més ràpid a donar la volta al Sol		
Sóc la deessa de la bellesa i de l'amor i els humans diuen que el meu planeta és el més bell		
Sóc l'origen de totes les coses i per això el meu planeta està ple de vida de totes classes i per totes les bandes.		
Sóc el déu de la guerra i m'agraden els combats i la sang, per això el meu planeta té color roig		
Sóc el déu de l'Univers, el déu suprem i per això el meu planeta és el major de tots		
Menjava als meus fills, em van destronar i em van desterrar, per això els grecs em van assignar un planeta llunyà		
Vaig ser el primer déu masculí, m'identificaven amb el cel i els meus fills em van castrar. Els grecs no tenien planeta que dedicar-me		
Sóc el déu que domina el món de les aigües, els grecs no tenien planeta que dedicar-me		
Sóc el déu dels Inferns i els grecs no tenien cap planeta per a dedicar-me; els meus dominis eren subterranis		

ELS SATÈL·LITS

El món antic, els grecs i romans no coneixien cap dels satèl·lits que coneixem ara, amb l'excepció de la Lluna. Els dos astres més importants per a la vida en la Terra eren el Sol i la Lluna. El Sol va ser dedicat al déu Apol·lo (primitivament al déu antic Helis) i la Lluna a la seua germana la deessa Àrtemis (primitivament a la deessa antiga Selene).

La resta dels satèl·lits no podien ser albirats a simple vista des de la terra i van ser descoberts amb molta posterioritat, gràcies a la construcció de potents telescopis que permetien la contemplació detallada de l'univers.

Els planetes Mercuri, Venus i Urà no tenen cap satèl·lit i els nous satèl·lits van ser anomenats en molts casos seguint un criteri mitològic i relacionant cada satèl·lit amb el camp d'actuació que tenia el déu a qui estava dedicat el planeta. I així:

Terra: per als grecs la lluna no era un satèl·lit, sinó un altre planeta

Lluna: consagrada primitivament a Selene, després identificada amb Àrtemis

Mart: pertanyents al món de la guerra.

Deimos: la por

Fobus: el terror

Júpiter: Els amors del déu i personatges relacionats amb la seua infància

Europa: amada pel déu en forma de bou

Ganímedes: jove raptat pel déu transformat en àguila

Metis: engolida per Júpiter de qui va nàixer Atenea, adulta i armada

Cal·listo: amada per Júpiter convertit en la deessa Àrtemis

Ió: amada per Júpiter transformat en un núvol

Amaltea: nimfa-cabra que va criar amb la seua llet al déu en la seua infància.

Saturn: personatges pertanyents al món dels déus preolímpics

Atles: castigat a sostindre el món

Cíbele – Rea: dona de Saturn el carro del qual és portat per dos lleons

Titá: fill de Saturn d'enormes dimensions

Prometeu: fill d'un Titá que va robar el foc per a donar-li'l als hòmens.

Pandora: dona enviada per a castigar els hòmens amb la seua caixa

Neptú: personatges del món marí

Galatea: amada pel Ciclop Polifem a qui rebutja perquè ama a Acis. Polifem llança una gran pedra i mata a Acis.

Nereides: filles de l'antic déu del mar Nereu. Nimfes de gran bellesa viuen en les profunditats del mar i viatgen muntades en cavallets de mar anomenats hipocamps.

Tritó: fill de Neptú i de la seua esposa que acompanya son pare en els seus viatges marins i anuncia la seua arribada tocant una caragol de mar.

Plutó: Té un sol satèl·lit, pertanyent al món dels morts

Caront: creuava en la seua barca les ànimes dels morts, portant-les a l'altre costat de la Laguna Estígia, on estava l'entrada als inferns.

Assigna el satèl·lit corresponent a cada descripció i la imatge de la pàgina següent que l'il·lustra



SATÈL·LIT

DESCRIPCIÓ	nom	imatge
germana bessona del déu Apol·lo		

Planeta:



SATÈL·LITS

DESCRIPCIÓ	nom	imatge
el seu món és la guerra i significa por		
el seu món és la guerra i significa terror		

Planeta:



SATÈL·LITS

DESCRIPCIÓ	nom	imatge
amada per un déu convertit en bou		
amada per un déu convertit en núvol		
amada per un déu convertit en Àrtemis		
amat per un déu i raptat per un àguila		
amada per un déu que la va engolir		
amb la seua llet va criar un déu en la seua infància		

Planeta:



SATÈL·LITS

DESCRIPCIÓ	nom	imatge
deessa el carro del qual és tirat per dos lleons		
divinitat gegant i enorme		
divinitat que afavoria els hòmens		
castigat a portar el món en els seus múscles		
bella i enviada amb una caixa a la terra		

Planeta:



SATÈL·LITS

DESCRIPCIÓ	nom	imatge
amada pel Ciclop Polifem		
filla de l'antic déu del mar, Nereu		
tocava la caragol de mar i era fill legítim		

Planeta:



SATÈL·LIT

DESCRIPCIÓ	nom	imatge
en la seua barca portava ànimes dels morts		

Planeta:

1. Mercuri
 2. Venus
 3. Terra
 4. Mart
 5. Júpiter
 6. Saturn
 7. Urà
 8. Neptú
 9. Plutó

DEIMOS

FOBOS

A **B** **C** **D** **E** **F** **G** **H** **I** **J** **K** **L** **M** **N** **O** **P** **Q** **R**

MITOLOGIA I ART- METAMORFOSI, LLEGENDES I PERÍODES



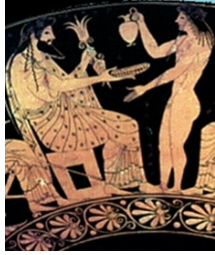
1



2



3



4



5



6



7



8



9



10



11



12



13



14



15



16



17



18



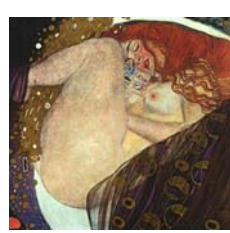
19



20



21



22



23



24

Escriu el número de la imatge en el període que li correspon

Personatge o llegenda	Període Clàssic	Període Rena-Barro	Període Modern
Apol·lo i Dafne	13		
Dànae i pluja d'or		15	
Juí de Paris			11
Joiosa i el cigne	12		
Rapte d'Europa		24	
Rapte de Ganimedes			17
Prometeu	18		
Tres Gràcies		3	

SOLUCIONS

P.2-Escriu el nom grec i uneix cada un d'ells al pare, la mare i dia que li correspon

romà	grec	PARE	MARE	DIA	romà	grec	PARE	MARE	DIA
Apol·lo	Apol·lo	Júpiter	Latona	diumenge	Júpiter	Zeus	Saturn	Rea	dijous
Diana	Àrtemis	Júpiter	Latona	dilluns	Saturn	Cronos	Urà	Gea	dissabte
Mart	Ares	Júpiter	Juno	dimarts	Venus	Afrodita	Urà	cap	divendres
Mercuri	Hermes	Júpiter	Maia	dimecres					

P.3 Completa els noms, la imatge i l'atribut

Dies	Nom llatí del dia	Déu romà	Déu grec	Imatge	Atribut
1r	Lunae dies	Diana	Àrtemis	7	F
2n	Martis dies	Mart	Ares	4	A
3r	Mercurii dies	Mercuri	Hermes	2	B
4t	Iovis dies	Júpiter	Zeus	3	G
5é	Veneris dies	Venus	Afrodita	1	D
6é	Saturni dies	Saturn	Cronos	5	
7é	Solis dies	Apol·lo	Apol·lo	6	C

Els dies en castellà, valencià i francès

Llatí	lunae dies	martis dies	mercurii dies	iovis dies	veneris dies	saturni dies	solis dies
Castell	lunes	martes	miércoles	jueves	viernes	sábado	domingo
Valenc	dilluns	dimarts	dimecres	dijous	divendres	dissabte	diumenge
Franc	lundi	mardi	mercredi	jeudi	vendredi	samedi	dimanche

Els dies en gallec i italià

Llatí	lunae dies	martis dies	mercurii dies	iovis dies	veneris dies	saturni dies	solis dies
Gallec	luns	martes	mércores	xoves	venres	sábado	domingo
Italià	lunedí	martedì	mercoledì	giovedì	venerdì	sabato	doménica

Els dies en anglés i alemany

Llatí	lunae dies	martis dies	mercurii dies	iovis dies	veneris dies	saturni dies	solis dies
anglés	monday	tuesday	wednesday	thursday	friday	saturday	sunday
alemany	montag	dienstag	mittwoch	donnerstag	freitag	samstag	sonntag

P 6 quadro genealògic:

De Gea: Les muntanyes, el mar i Urà. **De Gea i Urà:** Els i Les Titans, Els Ciclops i Els Hecatonquiros.

D'Urà: Les Erinies, Els gegants i Afrodita

P 7 Descendents de Cronos i Rea

Fills: Posidó-Neptú / Hades-Plutó / Zeus-Júpiter **Filles:** Demèter-Ceres/ Hera-Juno/ Hèstia-Vesta

P 7 Personatges de la primera i segona generació

DESCRIPCIÓ	Img	DESCRIPCIÓ	Img
Cronos s'engolia als seus fills en nàixer	8	Cronos va castrar Urà amb una falç	1
Un Tità era gegantí i enorme	5	Rea enganya a Cronos amb una pedra	9
Atlas sostenia el món damunt	4	Les Erinies turmenten als hòmens	2
Els lleons portaven a Rea-Cibeles	11	Gea, l'origen de totes les coses	7
La titanomaquia és lluita monstruosa	12	Cronos va vomitar als seus fills i filles	10
Amaltea alimenta Zeus i Pa	14	Un Ciclop tenia un ull en el front	6
Els Curetes eren guerrers gegants	3	Urà era el Cel estrelat	13

P 9 Els déus olímpics – tercera generació

Divinitat de.....	Nom.romà	Nom. grec	Img	Atribut
la música, la bellesa i la profecia	Apol·lo	Apol·lo	13	H
sentiment i del vi	Bacus	Dionís	7	F
l'agricultura i les collites	Ceres	Demèter	6	J
de l'univers i déu de la meteorologia	Júpiter	Zeus	4	B
matrimoni i de la llar, deessa suprema	Juno	Hera	11	L
les selves, els boscos i la caça	Diana	Àrtemis	12	C
la guerra i la força bruta	Mart	Ares	3	G
missatger dels déus	Mercuri	Hermes	9	A
la saviesa i les arts	Minerva	Atenea	5	M
el mar i les aigües	Neptú	Posidó	2	K
del món subterrani i els morts	Plutó	Hades	8	E
la bellesa i de l'amor	Venus	Afrodita	1	I
la farga i el foc	Vulcà	Hefest	10	D

P 10 arbre genealògic: **D'Urà** només: Afrodita/Venus;

De Cronos i Rea: Hèstia/Vesta; Demèter/Ceres; Zeus/Júpiter; Hera/Juno; Posidó/Neptú; Hades/Plutó

De Zeus i Hera: Ares/Mart. **D'Hera sola:** Hefest/Vulcà

De Zeus amb Leto: Apol·lo/Apol·lo; Àrtemis/Diana. **De Zeus amb Metis:** Atenea/Minerva. **De Zeus amb Maia:** Hermes/Mercuri. **De Zeus amb Sé-me-li:** Dioniso/Bacus

P 12 Fills de Zeus

DESCRIPCIÓ	NOM	img	DESCRIPCIÓ	NOM	img
Fill de Latona que se...	Apol·lo	1	Deessa de la saviesa que...	Atenea	5
Deesses infernals que...	Parques	12	Déu de la força, perseguit...	Hèrcules	9
Deesses de les arts i del ...	Muses	2	Esquarteren la seua tia en els...	Zet i Anf	8
Deessa olímpica filla de Latona...	Artemis	11	Talla el cap del monstre...	Perseu	13
Esposa raptada per Hades.....	Prosèrpina	10	Raptada per Paris, l'amor de	Hel·lena	3
Deesses de la bellesa i...	Gràcies	7	Del seu llinatge naix el monstre	Minos	4
Fill de Maia fet...	Hermes	6	Naix del cuixa de Zeus...	Dioniso	14

P 13 Metamorfosi de Zeus

AMOR	FORMA	img	AMOR	FORMA	img	AMOR	FORMA	img
Alcmena	Amfitrió	1	Ganimedes	àguila	5	Cal·listo	Artemis	7
Europa	Bou	4	Joiosa	cigne	3	Dànae	Pluja d'or	8
Ió	núvol	6	Antíope	sàtir	2			

P 14 Apol·lo i Dafne

DESCRIPCIÓ	img	DESCRIPCIÓ	img	DESCRIPCIÓ	img
Després d'haver-hi...	3	Dafne demana ajuda a...	6	Apol·lo continua amant a...	1
Cupido llança una...	7	El cos i les cames...	2		
Apol·lo intenta aconseguir...	5	Apol·lo abraça Dafne,...	4		

P 15 El juí de Paris

DESCRIPCIÓ	img	DESCRIPCIÓ	img	DESCRIPCIÓ	img
La deessa de la discòrdia...	6	Les deesses es presenten...	5	Paris i Hel·lena se'n van a...	2
Hermes porta la poma...	4	Paris va a Grècia i rapta...	1	Ulisses, general grec,...	3

P 16 Prometeu i Pandora

DESCRIPCIÓ	img	DESCRIPCIÓ	img	DESCRIPCIÓ	img
Atenea amb Prometeu...	8	Un àguila s'alimenta...	3	Els mals de la caixa...	2
Prometeu roba el foc...	1	Hermes porta a Pandora...	5	Hèrcules mata l'àguila i...	7
Hefest encadena a...	4	Pandora està en la terra...	6		

P 17 Afrodita i Ares

DESCRIPCIÓ	img	DESCRIPCIÓ	img	DESCRIPCIÓ	img
Afrodita és casada amb...	3	Apol·lo li comunica a...	5	Els déus descobreixen...	2
Afrodita s'enamora de...	1	Hefest fabrica una xarxa...	6	El déu de l'amor Cupido...	4

P 18 Ió, Argos i Zeus

DESCRIPCIÓ	img	DESCRIPCIÓ	img	DESCRIPCIÓ	img
Zeus, enamorat d'Ió...	3	Hera s'apodera d'Ió...	1	Hera col·loca els cent ulls...	4
Hera descobreix a Zeus...	6	Zeus envia Hermes...	5	Un tave persegueix a Ió...	2

P 19 Perseu i Andròmeda

DESCRIPCIÓ	img	DESCRIPCIÓ	img	DESCRIPCIÓ	img
Zeus aconseguix l'amor...	5	Perseu matarà a...	2	Perseu veu a Andròmeda...	3
Dànae i el seu fill Perseu...	4	Perseu mata a la Medusa...	6	Atenea porta en el seu...	1

P 20 Orfeu i Eurídice

DESCRIPCIÓ	img	DESCRIPCIÓ	img	DESCRIPCIÓ	img
Orfeu toca la lira i amb...	2	Orfeu va als Inferns...	5	Les bacants tràcies...	3
Un escurçó pica a...	4	Orfeu mira Eurídice...	6	Els habitants de l'illa...	1

P 21 Sistema solar

DESCRIPCIÓ	NOM	img	DESCRIPCIÓ	NOM	img
Sóc el missatger dels...	Mercuri	D	Menjava als meus fills, me...	Saturn	H
Sóc la deessa de la bellesa...	Venus	F	Vaig ser el primer déu masculí...	Urà	A
Sóc l'origen de totes les...	Terra	I	Sóc el déu que domina el...	Neptú	E
Sóc el déu de la guerra....	Mart	C	Sóc el déu dels Inferns...	Plutó	G
Sóc el déu de l'Univers...	Júpiter	B			

P 23 i 24 Satèl·lits

Planeta	Descripció satèl·lit	Nom	img	Planeta	Descripció satèl·lit	Nom	img
Terra	germana bessona..	Lluna	P	Saturn	deessa el carro ...	Cíbele	H
Mart	el seu món és...	Deimos	K		divinitat gegant...	Tità	D
	el seu món és...	Fobus	N		divinitat que favo...	Prometeu	Q
Júpiter	amada...en bou	Europa	M		castigat a portar...	Atles	A
	amada...en núvol	Ió	L		bella i envia...	Pandora	J
	amada...en Artemis	Cal·listo	C	Neptú	amada pel...	Galatea	B
	amada...en àguila	Ganimedes	R		filla de l'antic...	Nereida	O
	amada...la va engolir	Metis	G		tocava la caragol...	Tritó	F
	amb la seua llet...	Amaltea	I	Plutó	en la seua barca...	Caront	E

P 25 mitologia i art

Personatge	clàssic	Rena-Ba	modern	Personatge	clàssic	rena-ba	moder
Apol·lo i Dafne	13	1	9	Rapte d'Europa	2	24	10
Dànae i pluja or	19	15	22	Rapte Ganimedes	4	6	17
Juí de Paris	5	8	11	Prometeu	18	21	7
Joiosa i cigne	12	14	16	Tres Gràcies	20	3	23